

MINISTERSTVO VNITRA

odbor legislativy a koordinace předpisů
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV- 37802-2/LG-2023

Praha 27. února 2023

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, odbor legislativy a koordinace předpisů (dále též „povinný subjekt“), jako povinný subjekt ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), rozhodlo v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 ve spojení s § 11a odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, o žádosti spolku XX (dále jen „žadatel“), ze dne 19. února 2023, o poskytnutí informací,

takto:

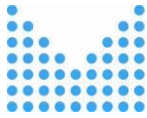
Žádost žadatele se podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 11a odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím **odmítá**.

Odůvodnění:

Žadatel podal dne 19. února 2023 žádost o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, kterou se domáhal poskytnutí následujících informací:

„Ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím Vás žádáme o zpřístupnění následujících informací:

Odbor legislativy a koordinace předpisů v rámci stanoveného předmětu činnosti: ... vykonává metodickou činnost a poskytuje výkladová stanoviska,“ uvádí MV zde <https://www.mvcr.cz/clanek/odbor-legislativy-a-koordinace-predpisu.aspx>

Žádáme o výkladová stanoviska a o dokumenty vytvořené v rámci výkonu metodické činnosti, vše za měsíc leden 2023.

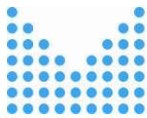
Za poskytnutí vyžádaných informací předem děkujeme.“

Před podáním výše uvedené žádosti žadatele žádala o poskytnutí obdobných dokumentů, ovšem za jiná časová období, rovněž odborová organizace XY, v některých případech žádosti podávaly osoby, které s odborovou organizací XY jednájí v součinnosti. Žádosti o zaslání předmětných dokumentů vydaných od 17. 5. 2021 nebo později byly rozhodnutím odmítány z důvodu zneužití práva na informace. Před podáváním žádostí v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím přitom odborová organizace XY vedla s povinným subjektem korespondenci též mimo režim zákona o svobodném přístupu k informacím, a to korespondenci týkající se vydávání právních stanovisek. Povinný subjekt dospěl ve zmíněných odmítavých rozhodnutích k závěru, že primárním cílem podávání předmětných žádostí o informace nebylo získání konkrétních požadovaných informací či dokumentů, ale že tyto žádosti byly podávány s cílem obtěžovat a šikanovat povinný subjekt, a to z toho důvodu, že povinný subjekt nevyslovil právní stanoviska ve znění, které požadovala odborová organizace XY.

Jak bude popsáno níže, dospěl povinný subjekt k závěru, že **odborová organizace XY jedná ve shodě a v součinnosti s žadatelem, a nyní posuzovanou žádost je proto nutné za účelem posouzení případného zneužití práva na informace posuzovat společně se žádostmi podanými dříve odborová organizace XY a dalšími osobami**, které s ní jednájí v součinnosti. Je proto vhodné nejprve rekapitulovat dosavadní komunikaci povinného subjektu s odborová organizace XY a osobami, které s ní jednájí v součinnosti.

Rekapitulace dosavadní komunikace s odborová organizace XY a osobami, které s ní jednájí v součinnosti

Žádostí o právní stanovisko ze dne 24. ledna 2021 se odborová organizace XY domáhala vyslovení stanoviska ve znění: „*Vykonáváním sociálně-právní ochrany dětí formou přenesené působnosti obchází Ministerstvo práce a sociálních věcí ustanovení § 9 zákona č. 2/1969 Sb., a vyhýbá se tak své zákonné odpovědnosti za péči o rodinu a děti. Vykonáváním veřejného opatrovnictví formou přenesené působnosti obchází Ministerstvo práce a sociálních věcí ustanovení § 9 zákona č. 2/1969 Sb., a vyhýbá se tak své zákonné odpovědnosti za péči o občany, kteří potřebují zvláštní pomoc.*“ Povinný subjekt vyhodnotil, že k zaujetí stanoviska k předmětné problematice není příslušný a žádost proto dopisem ze dne 3. února 2021, č. j. MV-13589-2/LG-2021 postoupil Ministerstvu práce a sociálních věcí jako příslušnému orgánu, a to s připojeným právním názorem týkajícím se kompetencí Ministerstva vnitra podle § 12 odst. 2 a 3 zákona č. 2/1969 Sb. o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů

státní správy České republiky (dále též „kompetenční zákon“), jichž se odborová organizace XY v žádosti dovolávala.

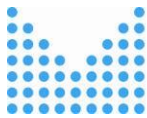
Žádostmi ze dne 20. ledna 2021 a 28. ledna 2021 se pak odborová organizace XY domáhala vyslovení právního stanoviska týkajícího se otázky aplikace zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále též „správní řád“) a možnosti podání stížnosti podle správního řádu na soudy a orgány v resortu spravedlnosti (v nichž citovala z korespondence s Ministerstvem spravedlnosti, s jejichž závěry nesouhlasila a povinný subjekt žádala o vyslovení opačných závěrů). Povinný subjekt vyhodnotil, že k zaujetí daného stanoviska rovněž není příslušný a žádost proto postoupil dopisem ze dne 4. února 2021, č. j. MV-14282-3/LG-2021 Ministerstvu spravedlnosti jako příslušnému orgánu, a to s připojeným právním názorem k obecnému vymezení působnosti správního řádu a k podávání stížností podle správního řádu.

Žádostí ze dne 31. ledna 2021 se pak odborová organizace XY domáhala vydání právního stanoviska týkajícího se otázky aplikace správního řádu na činnost prošetřovatele podle nařízení vlády č. 145/2015 Sb., o opatřeních souvisejících s oznamováním podezření ze spáchání protiprávního jednání ve služebním úřadu (v níž citovala z korespondence s Úřadem vlády, s jejichž závěry nesouhlasila a povinný subjekt žádala o vyslovení opačných závěrů), kterou povinný subjekt vyřídil stanoviskem ze dne 19. února 2021, č. j. MV-20348-4/LG-2021.

Proti způsobu vyřízení výše uvedených žádostí o stanoviska odborová organizace XY podávala stížnosti (které byly vyřizovány mimo režim správního řádu), v nichž mj. vyjadřovala nesouhlas s nepřislušností povinného subjektu k zaujetí příslušných stanovisek, jakož i nesouhlas s některými závěry uvedenými ve výše uvedených dopisech. Veškeré její stížnosti však byly vyhodnoceny jako nedůvodné.

Dne 25. února 2021 pak povinný subjekt obdržel další žádost o stanovisko, kterou se odborová organizace XY domáhala zodpovězení otázek: „1) *Jaké přesně povinnosti plynou Ministerstvu vnitra z § 12 (2) zákona č. 2/1969 Sb.? V odpovědi uveďte, jakými právními úvahami se MV při formulaci stanoviska k bodu 1) řídilo a o jaké judikáty své stanovisko opřelo*“ (stejná otázka byla položena ve vztahu k § 12 odst. 3 kompetenčního zákona). Jelikož však povinný subjekt vyhodnotil, že odborová organizace XY byla předmětná problematika již dostatečně vysvětlena v rámci vyřizování jejích předchozích podání a další vyřizování dotazů týkajících se této problematiky by tak bylo zjevně bezpředmětné a nevhodné, odkázal odborovou organizaci XY dopisem ze dne 11. března 2021, č. j. MV-34302-2/LG-2021 na své předchozí dopisy a sdělil jí, že dalšími žádostmi o stanoviska k otázkám, které jí již byly zodpovězeny v rámci vyřizování jejích předchozích podání, se s ohledem na tuto skutečnost nebude zabývat.

Následně dne 12. března 2021 povinný subjekt obdržel totožnou žádost o stanovisko podanou panem XY, který byl ve všech předchozích žádostech odborové

organizace XY označován jako její prezident. S ohledem na obsah, formální úpravu žádostí a časovou posloupnost došel povinný subjekt k závěru, že tato žádost je reakcí na výše uvedený dopis zaslaný odborovou organizací XY, a tudíž se rozhodl se v souladu s výše uvedeným dopisem touto žádostí nezabývat (lze dodat, že pan XY následně podal dne 12. dubna 2021 žádost o opatření proti nečinnosti, kterou povinný subjekt vyřídil dopisem ze dne 23. dubna 2021, č. j. MV-59921-2/LG-2021 tak, že panu XY sdělil, že jelikož se na postup při vydávání právních stanovisek správní řád nevztahuje, nelze vůči němu uplatnit ani opatření proti nečinnosti podle správního řádu a že v jeho záležitosti není nečinný, ale jeho žádostí se nezabývá, přičemž následně podal pan XY urgenci vyřízení této žádosti o opatření proti nečinnosti a následně též odvolání proti zmíněnému dopisu č. j. MV-59921-2/LG-2021, kdy oba jeho dopisy byly vyřízeny dopisem ze dne 11. května 2021, č. j. MV-59921-9/LG-2021 jako prostá stížnost vyřizovaná mimo režim správního řádu, která byla vyhodnocena jako nedůvodná). Stejněho dne pak podala totožnou žádost o stanovisko rovněž paní XY, přičemž její žádostí se povinný subjekt z totožných důvodů rovněž rozhodl nezabývat (lze dodat, že paní XY podala dne 26. dubna 2021 žádost o opatření proti nečinnosti, která byla vyřízena dopisem ze dne 11. května 2021, č. j. MV-59921-9/LG-2021 jako prostá stížnost, resp. urgence vyřizovaná mimo režim správního řádu, která byla vyhodnocena jako nedůvodná).

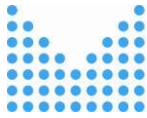
Následně pak odborová organizace XY podala dne 17. března 2021 první žádost o informace, kterou žádala o poskytnutí následujících informací:

„Žádáme o zaslání kopií všech dokumentů, které vytvořilo Oddělení správního řízení Ministerstva vnitra v rámci plnění úkolů definovaných následovně: „Oddělení správního řízení vyjadřuje a sjednocuje právní názor Ministerstva vnitra v oblasti správního řízení a správního trestání; poskytuje konzultace a metodickou pomoc správním úřadům a jiným státním orgánům, územním samosprávným celkům, právníkům a fyzickým osobám a k dotazům zpracovává stanoviska nebo vyjádření.“ (<https://www.mvcr.cz/clanek/odbor-legislativy-a-koordinace-predpisu.aspx?q=Y2hudW09NA%3d%3d>) A to za období od 15 března 2021 (včetně) do 21. března 2021 (včetně). (Jde o datum vzniku dokumentu na něm uvedeně.)

Informace žádáme zaslat pouze v elektronické (resp. v datové) podobě prostřednictvím datové schránky.“

Požadované dokumenty byly povinným subjektem odborové organizaci XY poskytnuty dopisem ze dne 25. března 2021, č. j. MV-45694-2/LG-2021.

Další žádostí doručenou povinnému subjektu dne 12. dubna 2021 pak odborová organizace XY žádala o poskytnutí obdobných dokumentů jako ve výše uvedené žádosti ze dne 17. března 2021, ovšem za období od 5. dubna 2021 (včetně) do 11. dubna 2021 (včetně). Tato žádost byla povinným subjektem částečně odmítnuta rozhodnutím ze dne 22. dubna 2021, č. j. MV-61992-2/LG-2021 (a to tak,

že osobní údaje fyzických osob ve smyslu § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím obsažené v požadovaných písemnostech se neposkytují) a odborové organizaci XY byly současně požadované informace ve zbytku poskytnuty.

Další žádostí doručenou povinnému subjektu dne 21. dubna 2021 pak odborová organizace XY žádala o poskytnutí obdobných dokumentů za období od 12. dubna 2021 (včetně) do 18. dubna 2021 (včetně). Požadované dokumenty byly povinným subjektem odborové organizaci XY poskytnuty dopisem ze dne 4. května 2021, č. j. MV-65630-2/LG-2021.

Další žádostí doručenou povinnému subjektu dne 26. dubna 2021 pak odborová organizace XY žádala o poskytnutí obdobných dokumentů za období od 19. dubna 2021 (včetně) do 25. dubna 2021 (včetně). Tato žádost byla povinným subjektem částečně odmítnuta rozhodnutím ze dne 7. května 2021, č. j. MV-67834-2/LG-2021 (a to tak, že osobní údaje fyzických osob ve smyslu § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím obsažené v požadovaných písemnostech se neposkytují) a odborové organizaci XY byly současně požadované informace ve zbytku poskytnuty.

Další žádostí doručenou povinnému subjektu dne 4. května 2021 pak odborová organizace XY žádala o poskytnutí obdobných dokumentů za období od 26. dubna 2021 (včetně) do 2. května 2021 (včetně). Tato žádost byla povinným subjektem částečně odmítnuta rozhodnutím ze dne 18. května 2021, č. j. MV-67834-2/LG-2021 (a to tak, že osobní údaje fyzických osob ve smyslu § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím obsažené v požadovaných písemnostech se neposkytují) a odborové organizaci XY byly současně požadované informace ve zbytku poskytnuty.

Další žádostí doručenou povinnému subjektu dne 9. května 2021 pak odborová organizace XY žádala o poskytnutí obdobných dokumentů za období od 3. května 2021 (včetně) do 9. května 2021 (včetně). Požadované dokumenty byly povinným subjektem odborové organizaci XY poskytnuty dopisem ze dne 19. května 2021, č. j. MV-76628-2/LG-2021.

Další žádostí doručenou povinnému subjektu dne 16. května 2021 pak odborová organizace XY žádala o poskytnutí obdobných dokumentů za období od 10. května 2021 (včetně) do 16. května 2021 (včetně). Požadované dokumenty byly povinným subjektem odborové organizaci XY poskytnuty dopisem ze dne 27. května 2021, č. j. MV-82861-2/LG-2021.

Další žádostí doručenou povinnému subjektu dne 30. května 2021 pak odborová organizace XY žádala o poskytnutí obdobných dokumentů za období od 17. května 2021 (včetně) do 30. května 2021 (včetně). Tato žádost byla povinným subjektem odmítnuta rozhodnutím ze dne 3. června 2021, č. j. 89798-2/LG-2021, a to z důvodu zneužití práva na informace. Rozklad proti tomuto rozhodnutí byl zamítnut rozhodnutím ministra vnitra ze dne 8. července 2021, č. j. MV-95788-3/SO-2021.

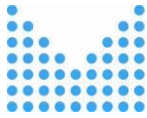

Následně podala paní XY dne 4. června 2021 žádost o poskytnutí totožných informací jako v žádosti odborová organizace XY ze dne 30. května 2021. Paní XY podala dále dne 9. června 2021 žádost o poskytnutí obdobných dokumentů za období od 31. května 2021 (včetně) do 6. června 2021 (včetně). Stejného dne podala žádost o totožné informace rovněž odborová organizace XY. Následně podala paní XY dne 13. června 2021 žádost o poskytnutí obdobných dokumentů za období od 7. června 2021 (včetně) do 13. června 2021 (včetně) a stejného dne podala žádost o totožné informace rovněž odborová organizace XY. Těchto pět žádostí bylo odmítnuto rozhodnutím povinného subjektu ze dne 17. června 2021, č. j. MV-93009-2/LG-2021, a to z důvodu zneužití práva na informace. Odborová organizace XY podala proti tomuto rozhodnutí rozklad, který byl rozhodnutím ministra vnitra ze dne 16. července 2021, č. j. MV-104205-3/SO-2021 zamítnut. Proti způsobu vyřízení žádostí paní XY (ze dne 4., 9. a 13. června 2021) vyřízených rozhodnutím povinného subjektu ze dne 17. června 2021, č. j. MV-93009-2/LG-2021 pak paní XY podala dne 19. července 2021 (tj. bezprostředně po rozhodnutí o rozkladu odborové organizace XY) stížnost, ve které namítala, že její žádosti nebyly v zákonné lhůtě vyřízeny, k čemuž dodávala, že *„dle platné judikatury je MV povinno mi případné zamítavé rozhodnutí doručit doložitelným způsobem, jímž např. zaslání e-mailem není. Stěžuji si dle § 16a (1) b) zákona č. 106/1999 Sb., že mi nebyla poskytnuta informace a nebylo ani vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti.“* Tato stížnost však nebyla vyhodnocena jako důvodná a postup povinného subjektu v této věci byl rozhodnutím ministra vnitra ze dne 10. srpna 2021, č. j. MV-120064-6/KM-2021 potvrzen.

Paní XY žádala další žádostí doručenou povinnému subjektu dne 31. srpna 2021 o poskytnutí obdobných dokumentů za období od 17. května 2021 (včetně) do 30. května 2021 (včetně) a žádostí doručenou povinnému subjektu dne 1. září 2021 žádala o poskytnutí obdobných dokumentů za období od 23. srpna 2021 (včetně) do 29. srpna 2021 (včetně). Odborová organizace XY pak žádostí ze dne 3. září 2021 žádala o poskytnutí informace: *„1) zda stále platí, že „Oddělení správního řízení vyjadřuje a sjednocuje právní názor Ministerstva vnitra v oblasti správního řízení a správního trestání; poskytuje konzultace a metodickou pomoc správním úřadům a jiným státním orgánům, územním samosprávným celkům, právníkům a fyzickým osobám a k dotazům zpracovává stanoviska nebo vyjádření.“ Pokud ano, žádáme o informaci, 2) jakým způsobem o tom MV informuje veřejnost.“* Všechny tři tyto žádosti byly rozhodnutím povinného subjektu ze dne 10. září 2021, č. j. MV-143300-4/LG-2021 odmítnuty, a to z důvodu zneužití práva na informace. Rozklad byl zamítnut rozhodnutím ministra vnitra ze dne 26. října 2021, č. j. MV-153421-3/SO-2021.

Odborová organizace XY dále žádala žádostí povinnému subjektu doručenou dne 2. prosince 2021 o poskytnutí následujících informací:

„Podle: <https://www.ochrance.cz/dokument/principy-dobre-spravy/principy-dobre-spravy.pdf> „Nadřízený úřad také sám v důležitých právních otázkách aktivně sjednocuje postup podřízených úřadů vydáváním závazných právních stanovisek.“

Žádáme o informaci, kde jsou tato stanoviska MV zveřejněna. Pokud nikde zveřejněna nejsou, žádáme o zaslání kopií všech zmíněných stanovisek.“

Tato žádost byla rozhodnutím povinného subjektu ze dne 13. prosince 2021, č. j. MV-199794-2/LG-2021 odmítnuta, a to z důvodu zneužití práva na informace (rozklad byl zamítnut rozhodnutím ministra vnitra ze dne 18. ledna 2021, č. j. MV-207954-3/SO-2021).

Odborová organizace XY žádala prostřednictvím žádosti povinnému subjektu doručené dne 2. dubna 2021 rovněž o poskytnutí informací týkajících se činnosti povinného subjektu (specificky též oddělení správního řízení), která byla povinným subjektem částečně odmítnuta rozhodnutím ze dne 15. dubna 2021, č. j. MV-56640-2/LG-2021 (v této části byly dotazy vyřízeny mimo režim zákona o svobodném přístupu k informacím) a ve zbytku byly informace poskytnuty.

Dne 5. července 2022 odborová organizace XY požádala o poskytnutí následujících informací:

„Žádost o informace dle zákona č. 106/1999 Sb.

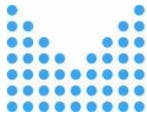
1) Ministerstvo spravedlnosti jsme několikrát požádali o provedení opatření proti nečinnosti ohledně povinností plynoucích ze zákona či různých předpisů, avšak mimo rámec řízení dle správního řádu vedoucího k vydání správního rozhodnutí. Upozornili jsme MSp i na stanovisko MV <https://www.mvcr.cz/clanek/ochrana-pred-necinnosti.aspx>, dle něhož se úprava obsažená v § 80 SŘ nevztahuje se pouze ke správnímu řízení, a na odkazovanou judikaturu. MSp odpovědělo, že stanovisko MV není pro něho právně závazné a že žádosti o opatření proti nečinnosti mimo rámec řízení dle správního řádu vedoucího k vydání správního rozhodnutí nejsou ani podle judikatury soudně vymahatelné. Příslušný odbor MSp proto i nadále vytváří právní stanoviska, na jejichž základě zůstávají ministři i ministerstvo ohledně námitek o porušování různých povinností nečinní, a žadatelům odpovídají, že nemají právo takové žádosti podávat (nejsou k tomu aktivně legitimováni). Viz přílohu.

Jak máme postupovat, abychom donutili úředníky MSp dodržovat aspoň předpisy vydané jejich ministerstvem?

2) ÚOOÚ vydal opatření proti nečinnosti dle zákona č. 106/1999 Sb., kde jsme v postavení oprávněného. Odmítl však opatřit své rozhodnutí doložkou právní moci a vykonatelnosti i vydat o tom rozhodnutí. Viz druhou přílohu. Má ÚOOÚ zákonné oprávnění NEopatřit své rozhodnutí doložkou právní moci a vykonatelnosti při splnění zákonných podmínek dle § 75 SŘ?

Pokud nemá, jak máme dál postupovat směrem k výkonu rozhodnutí?“

Tato žádost byla povinným subjektem odmítnuta rozhodnutím ze dne 18. července 2022, č. j. MV-121564-2/LG-2022, a to podle § 15 odst. 1 ve spojení

s § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť povinný subjekt ji vyhodnotil jako žádost o poskytnutí právního názoru. Povinný subjekt odpověděl na dotazy odborové organizace XY v předmětné žádosti stanoviskem ze dne 18. července 2022, č. j. MV-121564-3/LG-2022 mimo režim zákona o svobodném přístupu k informacím. Dne 19. a 20. července 2022 zaslala odborová organizace XY doplňující dotazy k problematice správního řízení a dne 21. července 2022 požádala o opravu údajné chyby na internetových stránkách povinného subjektu (mimo režim zákona o svobodném přístupu k informacím). Povinný subjekt odpověděl stanoviskem ze dne 18. srpna 2022, č. j. MV-121564-5/LG-2022. Na další doplňující dotazy odborové organizace XY ze dne ze dne 21. srpna 2022 k předmětné problematice odpověděl povinný subjekt stanoviskem ze dne 1. září 2023 č. j. MV-121564-8/LG-2022.

Odborová organizace XY též podala dne 14. července 2022 žádost o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, kterou se domáhala poskytnutí následujících informací:

„Žádáme o informaci, zda (popř. do jaké míry) je upraveno řízení a rozhodnutí předsedy soudu (v postavení správního úředníka) o žádosti o studium spisů z vědeckých (výzkumných) důvodů dle § 189 Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 3. prosince 2001, č. j. 505/2001–Org (vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy), správním řádem.

Vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy:
https://justice.cz/documents/12681/1078155/%C3%9AZ+Instrukce+2_2021.docx/3a74d37c-5c7a-48f2-89f1-0592efcb5011

SŘ § 1 (1) Tento zákon upravuje postup orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávních celků a jiných orgánů, právnických a fyzických osob, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy. (2) Tento zákon nebo jeho jednotlivá ustanovení se použijí, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup.

VKŘ postup v řízení o žádosti neupravuje, z čehož se domníváme, že platí povinnost postupovat a vydat rozhodnutí dle správního řádu, a proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat (§ 81 (1) Účastník může proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak.)

Podle kompetenčního zákona, §12 (3) náleží kompetence k výkladu v oblasti organizace a výkonu veřejné správy Ministerstvu vnitra.“

Tato žádost byla povinným subjektem odmítnuta rozhodnutím ze dne 29. července 2022, č. j. MV-125977-2/LG-2022, a to podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť povinný subjekt ji vyhodnotil jako žádost o poskytnutí právního názoru.

Odborová organizace XY dále žádala prostřednictvím žádosti doručené povinnému subjektu dne 17. července 2022, o poskytnutí následujících informací:

„Žádost o informace dle zákona č. 106/1999 Sb.

Zákon č. 6/2002 Sb. v § 164 (1) uvádí: „Fyzické a právnické osoby (dále jen "stěžovatel") jsou oprávněny obracet se na orgány státní správy soudů se stížnostmi, jen jde-li o průtahy v řízení nebo o nevhodné chování soudních osob anebo narušování důstojnosti řízení před soudem. Zda jde o stížnost, se posuzuje podle obsahu podání bez ohledu na to, jak bylo označeno.“

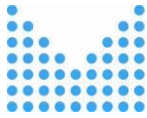
Ministerstvo spravedlnosti nám v č. j.: MSP-611/2022-ODKADOH/2 z 12. 7. 2022 (v příloze) zopakovalo, že: „K Vašemu právnímu závěru, že dle § 164 a § 168 zákona o soudech a soudcích se předmětná ustanovení vztahují pouze k nevhodnému chování soudních osob v souvislosti s řízením před soudem, tedy v rámci soudního řízení, si dovoluujeme Vám připomenout naši odpověď č. j. MSP-32/2020-ODKA-DOH/24 ze dne 21. 9. 2020. Jak vyplývá již z gramatické konstrukce dané pasáže slovní spojení „řízení před soudem“ užitě v § 164 odst. 1 zákona o soudech a soudcích se vztahuje k pouze k bezprostředně předcházejícím slovům „narušování důstojnosti“, nikoliv též k předchozí alternativě „nevhodné chování soudních osob“. Zákon o soudech a soudcích tak dopadá i na vyřizování stížností na chování soudních osob bez vztahu ke konkrétnímu soudnímu řízení.“

Nepodařilo se nám najít žádnou judikaturu nebo autoritativní výklad, který by jasně určil, zda ustanovení § 164 (1) hovoří o „jakémkoli nevhodném chování soudních osob,“ nebo pouze o „nevhodném chování soudních osob v souvislosti s řízením před soudem.“ Z gramatické konstrukce se nám zdá, že správná je druhá možnost. Kdyby zákonodárce chtěl říci opak, napsal by: „... jen jde-li o průtahy v řízení nebo o narušování důstojnosti řízení před soudem anebo o nevhodné chování soudních osob v řízení před soudem nebo kdekoli jinde.“

Pro druhou možnost hovoří zejména princip nezávislosti, který se týká výhradně výkonu soudní moci, ale již nikoli např. výkonu státní správy soudů, nebo dokonce veškeré činnosti soudních osob bez ohledu na místo, čas a jiné okolnosti. Nevhodné chování soudní osoby mimo jednací soudní síň a dobu soudního jednání je věcí výkonu státní správy soudu, nikoli výkonu soudní moci, a proto takovou stížnost má posuzovat nadřízený správní orgán - Ministerstvo spravedlnosti, a nikoli nadřízený soud. Ministerstvo ovšem zastává názor opačný.

Podle kompetenčního zákona, §12 (3), náleží kompetence k výkladu v oblasti organizace a výkonu veřejné správy Ministerstvu vnitra.

Žádáme proto MV o informaci, zda zákon č. 6/2002 Sb. v § 164 (1) hovoří o „jakémkoli nevhodném chování soudních osob,“ nebo pouze o „nevhodném chování soudních osob v přímé souvislosti s řízením před soudem.“

Uvedená žádost byla povinným subjektem odložena podle § 14 odst. 5 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím (protože se týkala výlučně výkladu konkrétního ustanovení zákona spadajícího do působnosti Ministerstva spravedlnosti) a odborová organizace XY o tom byla vyrozuměna sdělením ze dne 18. července 2022, č. j. MV-125968-2/LG-2022.

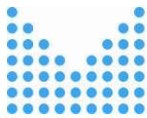
Odborová organizace XY následně dne 19. července 2022 podala žádost o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, kterou se domáhala poskytnutí následujících informací:

„Zákon č. 6/2002 Sb. v § 164 (1) uvádí: „Fyzické a právnické osoby (dále jen „stěžovatel“) jsou oprávněny obracet se na orgány státní správy soudů se stížnostmi, jen jde-li o průtahy v řízení nebo o nevhodné chování soudních osob anebo narušování důstojnosti řízení před soudem. Zda jde o stížnost, se posuzuje podle obsahu podání bez ohledu na to, jak bylo označeno.“

Ministerstvo spravedlnosti nám v č. j.: MSP-611/2022-ODKADOH/2 z 12. 7. 2022 (v příloze) zopakovalo, že: „K Vašemu právnímu závěru, že dle § 164 a § 168 zákona o soudech a soudcích se předmětná ustanovení vztahují pouze k nevhodnému chování soudních osob v souvislosti s řízením před soudem, tedy v rámci soudního řízení, si dovoluujeme Vám připomenout naši odpověď č. j. MSP-32/2020-ODKA-DOH/24 ze dne 21. 9. 2020. Jak vyplývá již z gramatické konstrukce dané pasáže slovní spojení „řízení před soudem“ užití v § 164 odst. 1 zákona o soudech a soudcích se vztahuje k pouze k bezprostředně předcházejícím slovům „narušování důstojnosti“, nikoliv též k předchozí alternativě „nevhodné chování soudních osob“. Zákon o soudech a soudcích tak dopadá i na vyřizování stížností na chování soudních osob bez vztahu ke konkrétnímu soudnímu řízení.“

Nepodařilo se nám najít žádnou judikaturu nebo autoritativní výklad, který by jasně určil, zda ustanovení § 164 (1) hovoří o „jakémkoli nevhodném chování soudních osob,“ nebo pouze o „nevhodném chování soudních osob v souvislosti s řízením před soudem.“ Z gramatické konstrukce se nám zdá, že správná je druhá možnost. Kdyby zákonodárce chtěl říci opak, napsal by: „... jen jde-li o průtahy v řízení nebo o narušování důstojnosti řízení před soudem anebo o nevhodné chování soudních osob v řízení před soudem nebo kdekoli jinde.“

Pro druhou možnost hovoří zejména princip nezávislosti, který se týká výhradně výkonu soudní moci, ale již nikoli např. výkonu státní správy soudů, nebo dokonce veškeré činnosti soudních osob bez ohledu na místo, čas a jiné okolnosti. Nevhodné chování soudní osoby mimo jednací soudní síň a dobu soudního jednání je věcí výkonu státní správy soudu, nikoli výkonu soudní moci, a proto takovou stížnost má posuzovat nadřízený správní orgán - Ministerstvo spravedlnosti, a nikoli nadřízený soud. Ministerstvo ovšem zastává názor opačný.

V této věci vyslovil NSS dne 13. prosince 2012 ve věci sp. zn. 7 Ans 18/2012, stanovisko: „V případě vyřizování stížnosti na nevhodné chování soudních osob koná příslušný orgán, kterému je zákonem svěřena pravomoc k jejímu vyřízení, v rámci výkonu veřejné správy, a nikoliv v rámci výkonu soudnictví. Předseda městského soudu tak při vyřizování stížnosti vystupuje jako orgán veřejné správy.“

Podle kompetenčního zákona, §12 (3), náleží kompetence k výkladu v oblasti organizace a výkonu veřejné správy Ministerstvu vnitra. Žádáme proto MV o informaci, zda správný postup při řešení stížností na „nevhodné chování soudních osob, které nesouvisí s řízením před soudem,“ upravuje § 175 správního řádu. Popř. žádáme o info, jaké stížnosti na nevhodné chování soudních osob je správné řešit postupem dle § 175 správního řádu (žádné, všechny, které ano, apod.).“

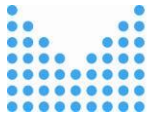
Tato žádost byla povinným subjektem odmítnuta rozhodnutím ze dne 2. srpna 2022, č. j. MV-125968-5/LG-2022, a to podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť povinný subjekt ji vyhodnotil ve všech částech (otázkách) jako žádost o poskytnutí právního názoru.

Dne 21. srpna 2022 odborová organizace XY podala žádost o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, kterou se domáhala poskytnutí následujících informací: „Žádáme o zaslání spisových značek a data vzniku všech dokumentů, které vytvořilo ministerstvo v rámci sjednocování právních názorů MV, poskytování konzultací, stanovisek, metodické pomoci a vyjádření jiným subjektům v oblasti správního řízení, za období od 17. 5. 2021 do 21. 8. 2022.“. Tato žádost byla rozhodnutím povinného subjektu ze dne 1. září 2022, č. j. MV-148752-3/LG-2022 odmítnuta, a to z důvodu zneužití práva na informace (rozklad byl zamítnut rozhodnutím ministra vnitra ze dne 18. října 2022, č. j. MV-157022-3/SO-2022).

Žádostí ze dne 12. září 2022 odborová organizace XY požádala podle zákona o svobodném přístupu k informacím o poskytnutí materiálu s názvem „Koncepce budoucí právní úpravy, která povede ke sjednocení právní úpravy postupů při výkonu jednotlivých správních agend s minimem odchylek a výjimek“, který byl schválen usnesením vlády č. 450 ze dne 20. dubna 2009. Požadovaná informace byla povinným subjektem poskytnuta pod č. j. MV-160937-2/LG-2022 ze dne 23. září 2009.

Žádostí ze dne 14. září 2022, podanou mimo režim zákona o svobodném přístupu k informacím, požádala odborová organizace XY o stanovisko k materiálu s názvem „Desatero veřejného ochránce práv (ombudsmana) – (Principy dobré správy pro úřady a úředníky)“. Na tuto žádost odpověděl povinný subjekt stanoviskem ze dne 7. října 2022, č. j. MV-163678-2/LG-2022.

Následně se odborová organizace XY žádostí ze dne 22. září 2022, podanou mimo režim zákona o svobodném přístupu k informacím, domáhala zaslání výkladových stanovisek, „která vytváří ministerstvo dle kompetenčního zákona § 12 (2) a (3), v rámci sjednocování právních názorů MV, poskytování konzultací,

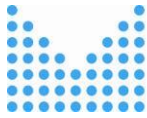
stanovisek, metodické pomoci a vyjádření jiným subjektům v oblasti správního řízení, za období od 17. 5. 2021 do dnešního dne. Povinný subjekt dospěl k závěru, že cílem předmětné žádosti není primárně získat právní názor na určité otázky, nýbrž zatěžovat a šikanovat povinný subjekt. Tento cíl byl tedy shodný jako v případě výše uvedených žádostí podávaných podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Povinný subjekt proto písemností ze dne 19. října 2022, č. j. MV-173336-2/LG-2022 vyrozuměl odborovou organizaci XY, že jí požadované dokumenty nezašle a sdělil důvody pro daný postup. Proti uvedenému sdělení se odborová organizace XY bránila písemností ze dne 24. října 2022 označenou jako „*rozklad proti rozhodnutí č. j. MV-173336-2/LG-2022*“. Povinný subjekt sdělením ze dne 10. listopadu 2022, č. j. MV-173336-6/LG-2022 vyrozuměl odborovou organizaci XY, že napadenou písemností nelze považovat za rozhodnutí, nýbrž za neformální sdělení, a nelze ji proto napadnout rozkladem. S uvedenou věcí souvisí též žádost odborové organizace XY ze dne 19. října 2022 o poskytnutí informace, v níž bylo požadováno sdělení názoru státního tajemníka v Ministerstvu vnitra, na postupy Ministerstva vnitra a chování jeho úředních osob, jakož i sdělení záměru dalšího postupu státního tajemníka z titulu jeho funkce (v souvislosti se zmíněným neformálním odmítnutím zaslání dokumentů). Odborová organizace XY napadla stížností ze dne 6. listopadu 2022 postup povinného subjektu při vyřizování této žádosti. Ministr vnitra potvrdil postup povinného subjektu rozhodnutím ze dne 22. listopadu 2022, č. j. MV-194841-2/TP-2022. Povinný subjekt (Kabinet ministra vnitra) žádost ze dne 19. října 2022 odmítl rozhodnutím ze dne 7. listopadu 2022, č. j. MV-173336-7/KB-2022 s odkazem na § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Žádostí ze dne 28. září 2022 odborová organizace XY požádala podle zákona o svobodném přístupu k informacím o poskytnutí materiálu s názvem „*Analýza procesních předpisů, které jsou používány v rámci výkonu jednotlivých správních agend a teze věcného řešení, na jejichž základě budou moci být vytvořena univerzální procesní pravidla s minimem odchylek a výjimek*“, který byl vzat na vědomí usnesením vlády č. 880 ze dne 13. srpna 2007. Požadovaná informace byla povinným subjektem poskytnuta pod č. j. MV-173279-2/LG-2022 ze dne 11. října 2022.

Povinný subjekt obdržel žádost odborové organizace XY ze dne 16. října 2022 o informaci podle zákona o svobodném přístupu k informacím, ve které se uvádí:

„Pod č.j. MV-132 156-5/SST-2022 jste nám sdělili, že MV svou úlohu (tj. koordinační úlohu v oblasti správního řízení) naplňuje těmito činnostmi: ...,výkon metodické činnosti a poskytování výkladových stanovisek zejména pro potřeby správních úřadů, územních samosprávných celků, případně organizačních součástí Ministerstva vnitra.“

Poskytované metodiky a stanoviska jsou právně nezávazná. Z vlastní činnosti víme, že správní orgány a úřady právní nezávazností přímo argumentují při zdůvodňování svých postupů, které s metodikami a stanovisky nejsou v souladu. Pouhé vydávání

právně nezávazných metodik a stanovisek tedy zjevně není dostatečnou zárukou, že správní řízení v souladu s nimi budou také probíhat.

Žádáme o informace o všem, co kdy MV učinilo, aby takto argumentovat nemohly a aby se jimi skutečně řídily. Tedy zejména, zda MV požádalo vládu, aby vydala (právní) předpis, kterým uloží povinnost ministrům (členům vlády) metodikami a stanovisky MV, vytvořenými v rámci naplňování koordinační úlohy, se řídit. Nebo aby vydala (právní) předpis, kterým k těmto zaváže všechny orgány veřejné správy, popř. vč. povinnosti každé odchýlení se řádně odůvodnit, protože jinak jde o „nesprávný úřední postup“ ve smyslu § 13 zákona č. 82/1998 Sb. Nebo zda některý ministr vnitra předložil PSP návrh zákona v tomto smyslu, apod.

Pokud MV, ani jeho ministři, v uvedeném směru nikdy nic neučinili, pak se ptáme na důvod.“

Požadovanou informaci povinný subjekt poskytl pod č. j. MV-182358-2/LG-2022 ze dne 26. října 2022.

Dne 22. října 2022 odborová organizace XY požádala o zpracování věcného záměru nařízení vlády (mimo režim zákona o svobodném přístupu k informacím). V žádosti odkázala na čl. 18 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, podle kterého „ve věcech veřejného nebo jiného společného zájmu má každý právo sám nebo s jinými se obracet na státní orgány a orgány územní samosprávy s žádostmi, návrhy a stížnostmi“. Obsahem předmětného nařízení vlády má být provedení úpravy koordinační úlohy povinného subjektu zakotvené v § 12 odst. 2 a 3 kompetenčního zákona. Konkrétně má být zakotvena závaznost metodik a stanovisek povinného subjektu vydávaných v souvislosti s uskutečňováním uvedené koordinační úlohy. Povinný subjekt v odpovědi ze dne 14. listopadu 2022, č. j. MV-186794-2/LG-2022 s uvedením důvodů sdělil odborové organizaci XY, že ke zpracování požadovaného věcného záměru nařízení vlády nelze přistoupit. V dané věci následně odborová organizace XY požádala o intervenci ministra vnitra (písemností ze dne 22. listopadu 2022) a s obdobným požadavkem se obrátila i na Úřad pro ochranu osobních údajů (písemností ze dne 4. prosince 2022, kterou zmíněný úřad následně postoupil povinnému subjektu pod č. j. UOOU-04556/22-3 ze dne 19. prosince 2022). Na tyto další žádosti již povinný subjekt nereagoval, neboť měl za to, že se k věci dostatečně vyjádřil ve zmíněné písemnosti č. j. MV-186794-2/LG-2022.

V žádosti ze dne 23. listopadu 2022 o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím odborová organizace XY požádala o poskytnutí následujících informací:

„V dokumentu „Koncepte budoucí právní úpravy, která povede ke sjednocení právní úpravy postupů při výkonu jednotlivých správních agend s minimem odchylek a výjimek,“ se praví:

„Reformu správního řízení proto není možné považovat za skončenou. ... usnesení vlády dále uložilo ministru vnitra zpracovat koncepci budoucí právní úpravy, která povede ke sjednocení právní úpravy postupů při výkonu jednotlivých správních agend s minimem odchylek a výjimek. V rámci přípravy této koncepce nechalo MV nezávislémi odborníky zpracovat analýzu procesní úpravy ve zvláštních právních předpisech ve vztahu ke správnímu řádu. Tato nezávislá expertizní činnost se dotkla většiny právních předpisů zahrnutých do analýzy k usnesení vlády č. 880/2007 a bude sloužit jako podklad pro další níže popsané práce. ... Je tedy nezbytné pokračovat v plnění úkolů z tohoto usnesení vyplývajících, ... Z hlediska dalšího postupu lze považovat za vhodné: v souladu s cílem vlády č. 07-13 a touto koncepcí pokračovat v pracích, jejichž cílem je vytvoření univerzálních procesních pravidel s minimem odchylek a výjimek ...“

Žádáme o informace,

1) zda je zmíněná reforma správního řízení dnes již dokončená, tedy zda MV vytvořilo univerzální procesní pravidla ke správnímu řádu s minimem odchylek a výjimek, popř. co všechno přesně dosud MV v tomto směru udělalo a kde je to k nalezení, popř. požadujeme zaslání těchto materiálů.

2) Pokud se v těchto pracích stále pokračuje, pak se ptáme, kdo přesně a na čem přesně teď pracuje.

3) Pokud práce již skončily, pak se ptáme, kdo o skončení rozhodl a z jakého důvodu.“

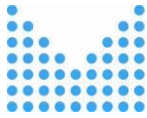
Požadované informace byly odborové organizaci XY poskytnuty pod č. j. MV-207197-2/LG-2022 ze dne 6. prosince 2022.

V žádosti ze dne 6. prosince 2022 (navazující na zmíněné poskytnutí informace pod č. j. MV-207197-2/LG-2022) pak odborová organizace XY požádala podle zákona o svobodném přístupu k informacím o poskytnutí následujících informací:

„23. 11. 2022 jsme Vám zaslali žádost o informace, kterou MV vyřídilo dokumentem č. j. MV-207197-2/LG-2022. Původní žádost o informace doplňujeme:

Cílem dokumentu „Koncepce budoucí právní úpravy, která povede ke sjednocení právní úpravy postupů při výkonu jednotlivých správních agend s minimem odchylek a výjimek,“ je nejen sjednocení právní úpravy postupů při výkonu jednotlivých správních agend, ale především sjednocení postupů samotných. To znamená, že zadaným úkolem není jen sjednocování právní úpravy postupů podle správního řádu, ale také sjednocování výkladu jeho ustanovení.

Koncepce výslovně varuje, že „... při aplikaci zákona na konkrétní případ správní orgán často postupoval spíše podle komentářů a výkladových příruček, než podle samotného zákonného textu,“ a že „... obsah normy (právního předpisu) může být výkladem posunut do nezamýšlené roviny.“ Je zřejmé, že samotnou jednotnou právní úpravou

postupů bez současně i jednotného výkladu příslušných ustanovení nelze docílit smyslu Koncepce, kterým je sjednocení postupů dle správního řádu pro celou veřejnou správu.

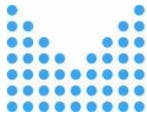
Pod čj. MV-132156-5/SST-2022 jste nám sdělili, že „MV svou (koordinační) úlohu naplňuje těmito činnostmi: ...,výkon metodické činnosti a poskytování výkladových stanovisek zejména pro potřeby správních úřadů, územních samosprávných celků, případně organizačních součástí Ministerstva vnitra.“ V čj. MV-132156-9/SST-2022 jste k našemu dotazu upřesnili: „Ministerstvo vnitra zodpovídá dotazy veřejnosti vztahující se k výkladu právních předpisů, které spadají do jeho působnosti (tj. i oblasti správního řízení), tedy v zásadě poskytuje výkladová stanoviska i pro fyzické a právnické osoby. Činí tak ovšem v rámci principu dobré správy, právní řád neukládá Ministerstvu vnitra povinnost poskytovat na vyžádání z řad veřejnosti výklad právních předpisů, tedy na takovou „službu“ právní nárok neexistuje.“

Sdělením čj. MV-173336-2/LG-2022 nám MV sdělilo, že „žádný právní předpis nezakotvuje Ministerstvu vnitra povinnost zodpovídat dotazy nebo poskytovat veřejnosti stanoviska vztahující se k výkladu právních předpisů,“ že „na poskytnutí takových stanovisek však není právní nárok,“ že „záleží v zásadě na posouzení Ministerstva vnitra,“ a že „právní předpisy nepředepisují a neukládají ani povinnost poskytovat nezávazná výkladová stanoviska veřejnosti.“

Žádáme o informaci, zda vytváření sjednocujících právních názorů MV a poskytování stanovisek a metodiky v oblasti správního řízení, včetně jejich zveřejňování, je naplňováním Koncepce, resp. zda jejich nevytváření a/nebo nezveřejňování je porušením úkolů ministerstvu v Koncepti zadaných.“

Požadované informace byly odborové organizaci XY poskytnuty pod č. j. MV-207197-4/LG-2022 ze dne 19. prosince 2022.

V žádosti ze dne 20. prosince 2022 (navazující na zmíněné poskytnutí informace pod č. j. MV-207197-4/LG-2022) pak odborová organizace XY požádala podle zákona o svobodném přístupu k informacím o poskytnutí informace, „*zda podstatou a smyslem Koncepce je pouze sjednocení právní úpravy postupů, nebo také sjednocení postupů samotných poskytováním a zveřejňováním sjednocujících právních názorů, stanovisek a metodik, popř. zda povinnost sjednocování postupů samotných z Koncepce vyplývá.*“. Stížnost odborové organizace XY ze dne 21. prosince 2022, směřující proti postupu při vyřizování předmětné žádosti o poskytnutí informace, byla zamítnuta jako předčasná rozhodnutím ministra vnitra ze dne 5. ledna 2023, č. j. MV-224409-4/TP-2022. Požadovaná informace byla odborové organizaci XY poskytnuta pod č. j. MV-207197-7/LG-2022 ze dne 3. ledna 2023.

V žádosti ze dne 10. prosince 2022 o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím odborová organizace XY požádala o poskytnutí následujících informací:

„Ministerstvo vnitra zodpovídá dotazy veřejnosti vztahující se k výkladu právních předpisů, které spadají do jeho působnosti (tj. i oblasti správního řízení), tedy v zásadě poskytuje výkladová stanoviska i pro fyzické a právnické osoby. Činí tak ovšem v rámci principu dobré správy, právní řád neukládá Ministerstvu vnitra povinnost poskytovat na vyžádání z řad veřejnosti výklad právních předpisů, tedy na takovou „službu“ právní nárok neexistuje.“ (Říká Josef Postránecký v dokumentu čj. MV-132156-9/SST-2022.)

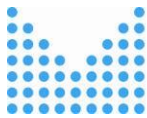
Právo na řádnou (dobrou) správu stanoví článek 41 Listiny základních práv Evropské unie a řada dalších dokumentů, viz <https://www.epravo.cz/top/clanky/pravo-na-dobrou-spravu-jako-princip-verejne-spravy-v-eu-98220.html> Hlásí se k němu i MV: <https://www.mvcr.cz/clanek/dobra-sprava-v-dokumentech-rady-evropy.aspx> a také ombudsman: <https://www.ochrance.cz/dokument/principy-dobre-spravy/principy-dobre-spravy.pdf> Pojem dobrá správa obsahuje i § 8 (2) správního řádu.

Žádáme o informaci, zda MV respektuje „řádnou resp. dobrou správu“ jako „právo“, nebo ji považuje za pouhý „princip“, kterým není povinno se řídit“.

Tato žádost byla povinným subjektem odmítnuta rozhodnutím ze dne 20. prosince 2022, č. j. MV-217909-2/LG-2022, a to podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť povinný subjekt ji vyhodnotil jako žádost o poskytnutí názoru.

V režimu zákona o svobodném přístupu k informacím vedle odborové organizace XY a paní XY žádala povinný subjekt o poskytnutí obdobných informací též pan XY jako fyzická osoba (rovněž i ve všech žádostech odborové organizace XY podle zákona o svobodném přístupu k informacím byl uváděn jako její prezident). Předmětné žádosti pana XY jsou pak obsahově i formulačně téměř totožné se žádostmi odborové organizace XY. Žádostí ze dne 20. března 2021 žádal pan XY o poskytnutí následujících informací:

„Žádám o zaslání kopií všech dokumentů, které vytvořilo Oddělení správního řízení Ministerstva vnitra v rámci plnění úkolů definovaných následovně: „Oddělení správního řízení vyjadřuje a sjednocuje právní názor Ministerstva vnitra v oblasti správního řízení a správního trestání; poskytuje konzultace a metodickou pomoc správním úřadům a jiným státním orgánům, územním samosprávným celkům, právnickým a fyzickým osobám a k dotazům zpracovává stanoviska nebo vyjádření.“ (<https://www.mvcr.cz/clanek/odbor-legislativy-a-koordinacepredpisu.aspx?q=Y2hudW09NA%3d%3d>) A to za období od 22 března 2021 (včetně) do 28. března 2021 (včetně). (Jde o datum vzniku dokumentu na něm uvedené.)

Informace žádám zaslat pouze v elektronické (resp. v datové) podobě e-mailem na adresu odesílatele této zprávy.“

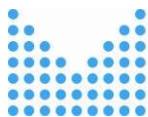
Předmětné dokumenty byly panu XY poskytnuty dopisem ze dne 31. března 2021, č. j. MV-48648-2/LG-2021, přičemž na základě jeho stížnosti ze dne 1. dubna 2021 (kterou pan XY namítal, že některé údaje byly z poskytnutých dokumentů odstraněny, aniž by bylo vydáno rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti) následně povinný subjekt jeho žádost částečně odmítl rozhodnutím ze dne 12. dubna 2021, č. j. MV- 56160-3/LG-2021 (a to tak, že osobní údaje fyzických osob ve smyslu § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím obsažené v požadovaných písemnostech se neposkytují) a současně mu opětovně poskytl některé dokumenty. Následně pak pan XY podal další stížnost ze dne 13. dubna 2021, ve které namítal, že jeden z dokumentů, který byl poskytnut dvakrát, nesl pokaždé jiné datum vytvoření (povinný subjekt tuto skutečnost nerozporoval - tato „změna“ datace dokumentu však nebyla způsobena úmyslným zásahem povinného subjektu, ale existencí vložené funkce, která v předmětném dokumentu při každém jeho otevření v textovém editoru automaticky aktualizuje datum vytvoření na právě aktuální datum a povinný subjekt neopravil datum dokumentu na datum původní). Stížnost pana XY však nebyla úspěšná a postup povinného subjektu byl rozhodnutím ministra vnitra ze dne 12. května 2021, č. j. MV-60213-7/KM-2021 potvrzen.

Další žádostí ze dne 2. dubna 2021 pak pan XY žádal o poskytnutí obdobných dokumentů za období od 29. března 2021 (včetně) do 4. dubna 2021 (včetně). Tato žádost byla povinným subjektem částečně odmítnuta rozhodnutím ze dne 14. dubna 2021, č. j. MV- 56662-2/LG-2021 (a to tak, že osobní údaje fyzických osob ve smyslu § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím obsažené v požadovaných písemnostech se neposkytují) a současně byly požadované informace ve zbytku poskytnuty.

Pan XY pak rovněž žádal žádostí ze dne 17. března 2021 o následující informace:

*„1) Žádám o informaci, kde jsou na internetu veřejně dostupné dokumenty vytvořené Ministerstvem vnitra v rámci plnění úkolů definovaných následovně: „Oddělení správního řízení vyjadřuje a sjednocuje právní názor Ministerstva vnitra v oblasti správního řízení a správního trestání; poskytuje konzultace a metodickou pomoc správním úřadům a jiným státním orgánům, územním samosprávným celkům, právníkům a fyzickým osobám a k dotazům zpracovává stanoviska nebo vyjádření.“
(<https://www.mvcr.cz/clanek/odbor-legislativy-a-koordinace-predpisu.aspx?q=Y2hudW09NA%3d%3d>)*

2) Pokud dokumenty z bodu 1) na internetu veřejně dostupné nejsou, žádám o informaci z jakého důvodu je MV nezveřejňuje, resp. co brání MV v jejich zveřejňování.“

Požadované informace byly panu XY povinným subjektem poskytnuty dopisem ze dne 29. března 2021, č. j. MV-47028-2/LG-2021, jímž mu bylo sděleno, že zveřejňovány jsou pouze některé dokumenty vytvořené v rámci plnění specifikovaných úkolů, proč tomu tak je a kde zveřejněné dokumenty nalezne.

Dále je vhodné zmínit rovněž žádost pana XX ze dne 8. prosince 2021, kterou se domáhal „*zaslání kopií všech dokumentů, které vytvořilo Oddělení správního řízení Ministerstva vnitra ČR v rámci plnění úkolů definovaných následovně: „Oddělení správního řízení vyjadřuje a sjednocuje právní názor Ministerstva vnitra v oblasti správního řízení a správního trestání; poskytuje konzultace a metodickou pomoc správním úřadům a jiným státním orgánům, územním samosprávným celkům, právníkům a fyzickým osobám a k dotazům zpracovává stanoviska nebo vyjádření.*“.

Předmětná žádost byla zamítnuta rozhodnutím povinného subjektu ze dne 21. prosince 2021, č. j. MV-203268-2/LG-2021 z důvodu zneužití práva na informace. Povinný subjekt v tomto rozhodnutí dovedl, že žádosti podané odborovou organizací XY, paní XY, panem XY a panem XX je nutné za účelem posouzení případného zneužití práva na informace posuzovat společně. Pan XX totiž žádal o obdobné informace jako ostatní jmenovaní a v jeho žádosti jsou rovněž uvedeny obdobné formulace, přičemž jeho žádost byla podána poté, co byly žádosti o obdobné dokumenty (byť za jiné období) podané odborovou organizací XY a paní XY odmítnuty pro zneužití práva na informace. Povinný subjekt navíc poukázal na to, že žádost panu XX o stanovisko ze dne 15. března 2021 byla rovněž zjevně podána v návaznosti na nevyhovění totožné žádosti podané odborovou organizací XY, přičemž totožnou žádost podali rovněž pan XY a paní XY. Rozklad proti tomuto rozhodnutí byl zamítnut rozhodnutím ministra vnitra ze dne 18. ledna 2022, č. j. MV-211730-4/SO-2021.

Obdobně byla posouzena též žádost odborové organizace XZ ze dne 3. ledna 2023 o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v níž bylo požadováno „*zaslání všech výkladových stanovisek, vztahujících se k výkladu právních předpisů v oblasti správního řízení, která vytvořilo MV pro potřeby správních úřadů, územních samosprávných celků, organizačních součástí MV a popř. dalších subjektů, za měsíc prosinec 2022.*“.

Předmětná žádost byla zamítnuta rozhodnutím povinného subjektu ze dne 10. ledna 2023, č. j. MV-4536-2/LG-2023 z důvodu zneužití práva na informace. I v tomto případě povinný subjekt dovedl, že žádosti podané odborovou organizací XY, paní XY, panem XY a panem XX a odborovou organizací XZ je nutné za účelem posouzení případného zneužití práva na informace posuzovat společně. Odborová organizace XZ totiž žádala o obdobné informace jako ostatní jmenovaní a v její žádosti jsou rovněž uvedeny obdobné formulace. Povinný subjekt navíc poukázal na personální vazbu mezi odborovou organizací XZ a odborovou organizací XY, jakož i na další souvislosti mezi aktivitami a povahou uvedených subjektů.

Ze stejných důvodů pak byly povinným subjektem odmítnuty též dvě prakticky shodné žádosti jako žádost odborové organizace XZ ze dne 3. ledna 2023, vztahující se však k období ledna 2023, kdy jedna z nich byla podána dne 3. února 2023 panem ZZ (rozhodnutí povinného subjektu č. j. MV-26426-2/LG-2023 ze dne 10. února 2023) a druhá z nich byla podána dne 5. února 2023 panem ZY (rozhodnutí povinného subjektu č. j. MV-27448-2/LG-2023 ze dne 22. února 2023). Dne 13. února 2023 oba pánové podali proti rozhodnutí povinného subjektu rozklad, o kterém nebylo ministrem vnitra prozatím rozhodnuto. I v tomto případě povinný subjekt dovedl, že žádosti podané odborovou organizací XY, paní XY, panem XY a panem XX, odborovou organizací XZ, panem ZZ a panem ZY je nutné za účelem posouzení případného zneužití práva na informace posuzovat společně.

Odůvodnění postupu ve vztahu k nyní podané žádosti

Podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu platí, že „[p]okud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.“

Podle § 11a odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím *může povinný subjekt odmítnout žádost nebo její část do sedmi dnů ode dne jejího přijetí, pokud lze ve vztahu k ní dovést, že cílem žadatele je způsobit nepřiměřenou zátěž povinného subjektu; za způsobení nepřiměřené zátěže se považuje také podávání žádostí o informace u většího počtu povinných subjektů bez zjevné obsahové souvislosti požadovaných informací, a to zpravidla v reakci na předcházející postup povinného subjektu vůči žadateli nebo na vztah s fyzickou osobou uvedenou v písmenu a).*

Ustanovení § 11a bylo do zákona o svobodném přístupu k informacím vloženo zákonem č. 241/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů, a to s účinností od 1. ledna 2023 [čl. I bod 24 a čl. VII písm. a) zákona č. 241/2022 Sb.]. Pro doplnění je však vhodné uvést, že judikatura správních soudů ještě před nabytím účinnosti daného ustanovení dovedla jako jeden z tzv. faktických důvodů pro odmítnutí žádosti o informace rovněž zneužití práva na informace (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. června 2012, č. j. 9 Ans 7/2012-56, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. června 2014, č. j. 6 As 68/2014-21 či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. října 2014, č. j. 8 As 55/2012-62).

K samotnému zákazu zneužití práva lze uvést následující:

Zneužití práva je chování zdánlivě dovolené, jímž má být dosaženo výsledku nedovoleného, přičemž zvláštním druhem zneužití práva je šikanózní výkon práva, spočívající ve výkonu práva se záměrem způsobit jinému nepřiměřenou újmu (srov. KNAPP, V.: Teorie práva, 1. vyd. Praha, C. H. Beck, 1995, s. 184, ISBN 80-7179-028-1). Institut zákazu zneužití subjektivních práv představuje materiální korektiv formálního pojmání práva, prostřednictvím něhož se do právního řádu vnáší hledisko spravedlnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2005, č. j. 1 Afs 107/2004-48). Zneužití práva nemá povahu výkonu práva a na žadatele, který se formálně dovolává práva na informace, lze pohlížet jako na osobu, které dané právo v konkrétním případě nesvědčí (srov. FUREK, A., ROTHANZL, L., JIROVEC, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 773, ISBN 978-80-7400-273-1).

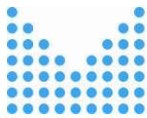
Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 27. května 2010, č. j. 1 As 70/2008 – 74 uvedl, že: „...zákaz zneužití práva je pravidlo českého vnitrostátního práva, včetně práva veřejného, které vyplývá z povahy České republiky jako materiálního právního státu založeného na určitých vůdčích hodnotách, k nimž vedle úcty ke svobodě jednotlivce a ochraně lidské důstojnosti patří mimo jiné i úcta k harmonickému sociálnímu řádu tvořenému právem a odepření ochrany jednání, které práva vědomě a záměrně využívá v rozporu s jeho smyslem a účelem.“

Podle rozsudku Soudního dvora Evropské Unie C-110/99 ve věci Emsland-Stärke „... zneužití práva můžeme vymezit za pomoci subjektivních a objektivních kritérií, kdy objektivní prvek spočívá v hodnocení smyslu a účelu právní normy, které podanou žádostí hrozí zneužití, zatímco subjektivní kritérium zneužití směřuje k hodnocení motivace žadatele, přičemž obě složky musí být naplněny současně.“

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2011, č. j. 7 As 101/2011-66 „... nevyhovět žádosti o poskytnutí informace z důvodu zneužití práva tak lze především takovým žádostem, které jsou kverulační, šikanózní nebo které cíleně paralyzují pracovní kapacitu orgánů veřejné moci.“

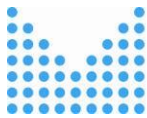
Podle rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 13. 2. 2015 č. j. 52 A 76/2014 – 97 „... podávání neopodstatněných žádostí tak, aby bylo možno žadatele označit za kverulanta, se vztahuje na případy, kdy z okolností a povahy žádostí vyplývá, že žadatel postupuje způsobem, který nasvědčuje tomu, že mu ve skutečnosti nejde o rychlé a efektivní meritorní vyřešení věci (poskytnutí informace), ale právě a jen o samotné vedení předmětného řízení (zatížení, resp. šikanu povinného subjektu), případně jsou žádosti povahou bizarní až patologické, lze i v takových případech dovodit, že došlo ke zneužití práva na informace.“

V rozsudku ze dne 13. listopadu 2014 č. j. 10 As 226/2014 – 16 Nejvyšší správní soud uvedl, že „... rozhodující pro kvalifikaci podání jako zjevně obstrukčního, a tedy zneužívajícího právo, je početnost, sériovost a stereotypnost podaných žádostí

spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů“. Ostatně sériovost a stereotypnost podání zakládá zneužití práva podat návrh soudu např. dle judikatury Evropského soudu pro lidská práva (srov. rozhodnutí Anibal Vieira & Filhos LDA a Maria Rosa Ferreira da Costa LDA proti Portugalsku, č. 980/12 and 18385/12, 13. 11. 2012; respektive shodně již rozhodnutí Evropské komise pro lidská práva M. proti Spojenému království, č. 13284/87, 15. 10. 1987, a Philis proti Řecku).

V poměrně nedávném rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. ledna 2020 č. j. 5 A 60/2016 – 94 se soud přiklonil k závěru, že ke zneužití práva na informace došlo především pro zásadní totožnost žalobcem podané žádosti o informace se žádostí o poskytnutí informací podanou ze strany Mgr. M. Š., dříve povinným subjektem rovněž odmítnuté pro zneužití práva. Zneužívajícím prvkem žalobcova jednání byly obtěžující opakované podání téže žádosti o informace, jakou již předtím neúspěšně podal z jiných důvodů zneužití práva na informace původní žadatel Mgr. M. Š. Relevantnímu spojení mezi žalobcem a Mgr. M. Š. dle názoru soudu nasvědčuje i samotná stylistická konstrukce žádosti o informace ve srovnání s dříve podanou žádostí o informace Mgr. M. Š. Podání žádosti o informace, v zásadě jen textově převzaté ze žádosti o informace Mgr. M. Š., bylo v zásadě jen účelovým krokem žalobce, čili sekundárně zneužívajícím, kamuflážně lstivým jednáním, ve výsledku nicméně směřujícím k poskytnutí informace ve prospěch Mgr. M. Š., jemuž byly informace o pplk. Mgr. P. T. předcházejícím rozhodnutím povinného subjektu odmítnuty. Soud dále uvedl, že není vyloučeno zkoumání kontextu, potažmo motivu podané žádosti o informace a zohlednění všech dalších žadatelem podávaných žádostí o informace, tedy hledání určitého jednotícího šikanózního úmyslu, resp. cíle na straně žadatele o poskytnutí informací. Podle soudu za situace, kdy žadatel jednal způsobem zneužívajícím své právo na informace, je povinný subjekt oprávněn právě pro posouzení zneužití takového práva zohlednit motivaci žadatele, případně i personální propojení mezi žadatelem a dalšími osobami, které již vůči povinnému subjektu určitým způsobem procesně vystoupily. Šikanózní jednání nelze bez zkoumání motivačního pozadí žadatele o informace vlastně ani jinak povinným subjektem detekovat, potažmo prokázat. Povinnému subjektu ani žalované nelze tedy důvodně vytýkat, že předtím, nežli učinili závěr o zneužití práva na informace ze strany žadatele, řádně prověřili okolnosti, které vedly žalobce k podání jeho žádosti o informace, přičemž zjistili, že mezi žalobcem a Mgr. M. Š., jenž již dříve prakticky totožnou žádost o informace k povinnému subjektu podal, existovalo relevantní osobní propojení založené společným zájmem na vyřízení věci. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. června 2022 č. j. 3 As 76/2020 – 73 kasační stížnost proti uvedenému rozsudku Městského soudu v Praze zamítl a rozsudek Městského soudu potvrdil, když uvedl, že tvrzené zneužití práva spočívalo v opakovaném podávání stejné žádosti o informace různými subjekty a v posuzovaném případě je tedy zneužití práva založeno na situaci, kdy došlo k opětnému podání neúspěšné žádosti o informace prostřednictvím jiných osob.

Lze shrnout, že indikátorem zneužití práva na informace je v tomto případě implicitně obsažený úmysl žadatele získat informace k cíli, který je v rozporu se smyslem a účelem zákona o svobodném přístupu k informacím, tj. k poskytnutí informace ve prospěch jiných osob, jejichž žádosti o informace byly povinným subjektem odmítnuty pro zneužití práva na informace. Povinný subjekt dovozuje tento šikanózní úmysl žadatele především z předchozích obsahově obdobných nebo téměř totožných žádostí fyzických a právnických osob, které byly povinným subjektem odmítnuty pro zneužití práva na informace. Z obsahu a celkového kontextu uvedených žádostí prokazatelně vyplývá, že motivací žadatele a dalších osob je společný zájem na poskytnutí povinným subjektem dříve odmítnutých informací pro zneužití práva na informace. Žadatel a s ním propojené osoby jsou vedeni společným cílem a záměrem, resp. jednají ve shodě, a podávají žádosti o informace ve vzájemné součinnosti. Tento závěr lze doložit následujícími konkrétními skutečnostmi.

Odborová organizace XY se dříve podanými žádostmi o informace domáhala zaslání kopií všech dokumentů vytvořených oddělením správního řízení v rámci plnění v žádosti definovaných úkolů za určitá časová období. Zaslání obdobných dokumentů se domáhali rovněž paní XY a pan XY. První žádost podaná paní XY ze dne 4. června 2021 byla přitom podána bezprostředně poté, co byla povinným subjektem z důvodu zneužití práva na informace odmítnuta žádost odborové organizace XY o poskytnutí totožných dokumentů. Odborová organizace XY a paní XY poté dvakrát podaly žádosti o totožné informace, a to dokonce ve stejný den (jedná se o jejich žádosti ze dne 9. a 13. června 2021). Obdobnou žádost podal dne 8. prosince 2021 též pan XX, dne 3. ledna 2023 odborová organizace XZ, dne 3. února 2023 pan ZZ a dne 5. února 2023 pan ZY opět v návaznosti na skutečnost, že dřívější žádosti byly odmítnuty pro zneužití práva na informace – v podrobnostech viz dále.

Žádost o poskytnutí obdobných dokumentů (za měsíc leden 2023) nyní podal rovněž žadatel.

Jakkoliv je přitom nutno rozlišovat žadatele, odborovou organizaci XY, paní XY, panem XY a panem XX, odborovou organizaci XZ, panem ZZ a panem ZY je v tomto případě zcela jednoznačné, že tyto subjekty jednají ve shodě a že jejich úkony jsou prováděny v součinnosti – tato skutečnost vyplývá jak z časové a obsahové návaznosti jednotlivých žádostí o informace, tak i z obdobných formulací uvedených v jednotlivých žádostech, jakož i ze skutečnosti, že první žádost podaná paní XY byla zjevně podána v reakci na odmítnutí žádosti odborové organizace XY o totožné informace a že následně byly dvakrát podány žádosti o totožné informace jak odborová organizace XY, tak paní XY (lze rovněž dodat, že paní XY podala stížnost proti vyřízení jejích žádostí o informace bezprostředně poté, co byl zamítnut rozklad odborové organizace XY proti rozhodnutí o odmítnutí žádostí o informace).

Žádosti podané odborovou organizací XY, paní XY, panem XY, panem XX, odborovou organizací XZ, panem ZZ a panem ZY je tak nutné za účelem

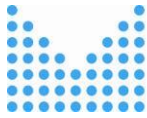

posouzení případného zneužití práva na informace posuzovat společně. Shodný závěr je přitom nutno uplatnit rovněž ve vztahu k žadateli, neboť ten žádá o obdobné informace jako výše jmenovaní a v jeho žádosti jsou rovněž uvedeny obdobné formulace. Žadatel podal takřka totožnou žádost o informace, v níž žádá o poskytnutí stanovisek za měsíc leden 2023, poté, kdy byly pro zneužití práva na informace povinným subjektem odmítnuty žádosti pana ZZ a pana ZY o poskytnutí stanovisek rovněž za měsíc leden 2023, a také v návaznosti na odmítnutí některých požadavků odborové organizace XY uplatňovaným mimo režim zákona o svobodném přístupu k informacím – např. ohledně zpracování věcného záměru nařízení vlády, naplňování koordinační úlohy povinného subjektu v oblasti správního řízení a způsobu provádění reformy správního řízení (viz podrobnou rekapitulaci žádostí podávaných odborovou organizací XY zejm. od července 2022 do současné doby v předchozí části odůvodnění tohoto rozhodnutí).

Z poslední doby je možno pro srovnání konkrétně zmínit např. žádost odborové organizace XZ ze dne 3. ledna 2023 o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Jak již bylo uvedeno, v předmětné žádosti bylo požadováno „*zaslání všech výkladových stanovisek, vztahujících se k výkladu právních předpisů v oblasti správního řízení, která vytvořilo MV pro potřeby správních úřadů, územních samosprávných celků, organizačních součástí MV a popř. dalších subjektů, za měsíc prosinec 2022*“. Po odmítnutí této žádosti byly podány dvě prakticky obsahově shodné žádosti vztahující se však k období ledna 2023, kdy jedna z nich byla podána dne 3. února 2023 panem ZZ a druhá z nich byla podána dne 5. února 2023 panem ZY. Pánové ZZ a ZY žádali „*o zaslání výkladových stanovisek, vztahujících se k výkladu právních předpisů v oblasti správního řízení, která vytvořilo MV pro potřeby správních úřadů, územních samosprávných celků, organizačních součástí MV a popř. dalších subjektů, za měsíc leden 2023*“ (p. ZZ) a „*o výkladová stanoviska a o dokumenty vytvořené v rámci výkonu metodické činnosti, vše za měsíc leden 2023*“ (pan ZY). Oba pánové tedy žádali o obdobné informace jako ostatní výše jmenovaní a v jejich žádostech jsou rovněž uvedeny obdobné formulace.

Po odmítnutí žádostí pana ZZ a ZY z důvodu zneužití práva na informace je v nyní posuzované žádosti požadováno zaslat „*výkladová stanoviska a dokumenty vytvořené v rámci výkonu metodické činnosti, vše za měsíc leden 2023*“. Jedná se tedy o takřka obsahově totožnou žádost, která byla již dříve podána panem ZZ a ZY a která byla následně odmítnuta povinným subjektem pro zneužití práva na informace.

Ve všech výše uvedených žádostech jsou přitom užity téměř totožné formulace, jsou v nich požadovány obdobné dokumenty a vztahují se ke dvěma po sobě bezprostředně následujícím obdobím (stanoviska Ministerstva vnitra k výkladu právních předpisů v oblasti správního řízení za prosinec 2022 a leden 2023). I žádost žadatele je tak za účelem posouzení případného zneužití práva na informace nutné posuzovat společně se žádostmi podanými odborovou organizací XY, paní XY, panem

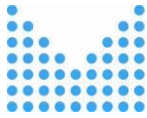

XY, panem XX, odborovou organizací XZ, panem ZZ a panem ZY. Je totiž zřejmé, že postup uvedených osob při podávání žádostí o poskytnutí informace je koordinován a sleduje shodný cíl.

Povinný subjekt proto dospěl k závěru, že i nyní posuzovaná žádost o informace má kverulační a šikanózní charakter, neboť jejím primárním účelem není samotné získání konkrétní požadované informace či dokumentu, ale obtěžování a šikanování povinného subjektu, stejně jako tomu bylo u předchozích žádostí odborové organizace XY, odborové organizace XZ, paní XY, panem XY, panem XX, panem ZZ a panem ZY, které již byly z důvodu zneužití práva povinným subjektem odmítnuty. Jedná se zjevně o reakci na předchozí postup povinného subjektu, který nevyslovil právní stanoviska ve znění, které požadovala odborová organizace XY, popř. nevyhověl jiným jejím požadavkům. V nyní posuzované věci dochází k pokračování dlouhodobé procesní taktiky spočívající v tom, že žádost o informace nepodá přímo odborová organizace XY, nýbrž jiná fyzická nebo právnická osoba, která s ní jedná v součinnosti, a to s cílem, aby odborová organizace XY předešla odmítnutí žádosti z důvodu zneužití práva na informace anebo jinak ztížila postup povinného subjektu. Podávání žádostí o informace kverulačního nebo šikanózního charakteru není v souladu se smyslem a účelem zákona o svobodném přístupu k informacím, a představuje tak zneužití práva na informace.

V dané souvislosti povinný subjekt rovněž připomíná, že jeho postup při vyřizování žádostí odborové organizace XY byl podroben přezkumu ze strany zástupkyně veřejného ochránce práv, která neshledala v postupu povinného subjektu pochybení. Vyrozumění zástupkyně veřejného ochránce práv ze dne 15. června 2022 bylo odborové organizaci XY zasláno po č. j. KVOP-32453/2022.

Na základě uvedených skutečností má povinný subjekt za to, že cílem žadatele je *způsobit nepřiměřenou zátěž povinného subjektu*, a je proto naplněn zákonný důvod pro odmítnutí žádosti ve smyslu shora citovaného § 11a odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím. Je třeba zdůraznit, že citované ustanovení neobsahuje uzavřený výčet případů, kdy lze důvodně dospět k závěru, že cílem žadatele je *způsobit nepřiměřenou zátěž povinného subjektu*. Pouze jako příklad je uvedeno *podávání žádostí o informace u většího počtu povinných subjektů bez zjevné obsahové souvislosti požadovaných informací, a to zpravidla v reakci na předcházející postup povinného subjektu vůči žadateli nebo na vztah s fyzickou osobou uvedenou v písmenu a)*. Pod předmětný zákonný důvod lze však nepochybně podřadit i případ dlouhodobého zatěžování téhož povinného subjektu prostřednictvím žádostí o informace kverulačního a šikanózního charakteru, které jsou podávány odlišnými osobami postupujícími v součinnosti (v reakci na předchozí postup povinného subjektu vůči některé z těchto osob). Tak je tomu i v případě nyní posuzované žádosti, jak již bylo opakovaně poukázáno.

S ohledem na výše uvedené proto povinný subjekt rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat rozklad. Rozklad se podává ministru vnitra prostřednictvím odboru legislativy a koordinace předpisů Ministerstva vnitra do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Rozdělovník:

spolek XX